

[Helge Sander]

ening, således at vi kan få klaret dette sidste udestående, som vi har, nemlig lokalelejen. Jeg vil gerne melde mig i det kor, som siger, at det må være rimeligt, vi får justeret det niveau, der blev lagt i 1974, og jeg synes også, der er mange gode argumenter for det, så jeg håber, at vi kan stå her inden så forfærdelig lang tid og få lovforslaget vedtaget ved en tredje behandling, hvor 7 ud af 8 af Folketingets partier siger ja til denne meget vigtige lov.

Sluttelig en tak til kulturministeren for det meget fine samarbejde, og jeg vil gerne sige fine samarbejde også ud over regeringens kreds. Det synes jeg i allerhøjeste grad har præget dette meget omfattende lovforberedende arbejde, og derfor vil jeg gerne også sige tak til de øvrige ordførere for et spændende og godt samarbejde. Der er blevet sagt med- og modspillere; jeg har næsten følt, der har været tale om ene medspillere, og de fleste har oven i købet været inde på banen.

Poulsgaard (FP):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Pia Dahl, er forhindret i at være til stede, skal jeg på Fremskridtspartiets vegne knytte nogle kommentarer til de to lovforslag, vi behandler her.

Når det gælder lovforslag nr. L 115, så ved vi jo alle sammen, at når vi kommer lidt længere hen på året, vælter det ind med det ene digre værk efter det andet. Nu kan vi få undervisning i mavedans, ølbrygning, og jeg ved ikke hvad for nogle fuldstændig fjollede ting, man kan få undervisning i på skatteydernes regning.

Hernede på ministerbænken sidder undervisnings- og forskningsministeren. Jeg har ladet mig fortælle, at ministeren har begået en bog, hvor han påviser, at kimen til Danmarks ulykke er, at de allerfleste af os modtager mere, end vi giver til staten. Og det skal nok være rigtigt. Jamen her er da et område, hvor man kunne privatisere. Vi har en såkaldt borgerlig regering – og jeg siger »såkaldt«, for somme tider synes jeg, den er mere stalinistisk, end de var i Stalins tid derovre, for her planlægger og planlægger man; den planlægningsfase er de ovre i Østeuropa, men her fortsætter man – og her er vitterlig et område, hvor man kunne privatisere. Vi har så mange skoler, fritidshuse osv. Jamen hvis der var en gruppe borgere, der ville lære ølbrygning, ville lære at spille kort, ville lære madlavning, ville lære engelsk eller tysk,

eller hvad de nu ville, jamen så lad de borgere låne det hus, imod at de gør rent og rydder op efter sig. Lad dog de borgere selv ansætte en lærer til at undervise; om der så er 7, 14 eller 27, hvad rager det myndighederne? Det vil overhovedet ikke blive dyrere for dem, der deltager i det. I dag er det sådan, at den, der underviser i sådan en aftenskole, måske er oppe på en trækprocent på 60-65, så han får ingenting ud af det. Det er simpelt hen bare bureaukrati, der kommer ud af det. Jeg fatter ikke, at de borgerlige partier kan være så glade for det store forlig, der er indgået.

»Den vigtigste lov«, sagde hr. Helge Sander. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle love, hr. Helge Sander betragter som vigtige. Men hr. Helge Sander har ret. Det er da en meget vigtig lov, hvis vi skal tro alle de deputationer, der var anmeldt i Kulturudvalget, og særlig motionsgymnastikken; man skulle tro, Danmark var ved at gå under, fordi man skulle til at betale lidt mere.

Det væltede ind med mennesker, der ville gøre indsigelse, og de fik også held med det, for Folketinget faldt jo igen til patten. Jeg ved ikke, om I synes, at det er rimeligt.

Jeg kender mange unge mennesker, og nogle af dem er med i en motorcykelklub. De motorcykler, de har, koster i hvert fald ikke under 60-70.000 kr., og det er meget, meget lavt sat – vi skal nok betydelig højere op. Det har de råd til, og de har råd til at tage til træf rundt i hele landet. De tager til træf i Tyskland, og de tager til træf alle mulige steder.

Det er da glimrende, at de unge mennesker kommer ud til træf og den slags ting. Men er det rimeligt, at kommunen så skal betale over halvdelen af det, klublokalet koster? Når de unge mennesker har råd til alle disse ting, har de også råd til at betale deres eget klublokale.

Men det er som sagt verdens bedste lov, vi er ved at få her, og hr. Helge Sander synes, at det er den vigtigste lov i Danmark. Jeg er ikke enig; jeg tror, det er fremgået af det, jeg har sagt.

Vi ved, hvor svært det er, hver evige gang vi skal begynde at privatisere, og hvor svært det er, når vi skal spare. Her er der altså et så oplagt spareobjekt, at det er ufatteligt for mig, at man ikke bare siger – som jeg sagde før –: Lad da folk selv om det!

Vi har i betænkningen sagt, at vi her ved andenbehandlingen ville meddele, hvordan vi vil-